

ordningen i Virkeligheden, at begge disse Muligheder ere til Stede, men naar saa er, kan ingen hævde, at den Valgordning, der nu er til Stede i Kraft af Grundloven, bevirker, at Folketinget er Flertallets Ting.

Til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds vil jeg endnu sige, at det er uberettiget, at han baade i Ordene og i Maaden, hvorpaa han sagde disse Ord, vilde give det Indtryk af, at det er mig ret ligegyldigt, om vi faa 6, 8 eller 10 Kredse eller ej. I den Tone kan det ærede Medlem ikke sige dette, og Ordene selv ere ogsaa forkerte. Jeg har sagt, at naar Formaålet er dette og ikke videre, at man vil give Folketinget 8—10 Kredse mere, hvilket jeg selvfølgelig vilde være med til uden Grundlovsforandring — absolut —, saa er ingen Grundlovsforandring nødvendig, thi det, at Flertallet ifølge gamle Betragtninger, som jeg haaber, jeg har omstødt i Gaar, mener, at det ikke kan gaa med dertil uden Grundlovsforandring, er ingen Grund for mig til at sige, at saa gaar jeg med til Grundlovsforandring der, hvor jeg ikke finder, at en Grundlovsforandring paa nogen Maade er paa sin Plads. Det kan ingen bestride, at naar de Herrer ved Ordet „omtrent“ kunne gaa med til, at 15,000 er omtrent det samme som 25,000, ja, endog at 14,000 er omtrent det samme som 25,300 — og det er en Variation vel at mærke, som ikke fremkommer ved, at der tages Hensyn til Vælgertal og Befolkningstæthed, som de Herrer toge med, den fremkommer kun ved at tage Hensyn til noget, som de Herrer ikke have fundet det betimeligt at tage med i Grundloven —, saa kunne de ogsaa gaa med til at give Folketinget et Medlemsantal, som svarer til 20,000 Indbyggere pr. Medlem, medens Grundlovens strænge Fordring er omtrent 16,000. Og i hvert Fald kunne de Herrer af Flertallet ikke, fordi de ikke ønske Folketinget saa stort, lade være med at opfylde Grundlovens Bud, naar de finde, at det er det, der ligger i Grundlovens Bud, at man skal have en Folketingsmand for hver 16,000. Paa ingen Maade stiller jeg og mine Venner os ligegyldigt, endnu mindre fjendtligt overfor hele Sagen, men vi stille os ganske vist mod at gaa til en Grundlovsforandring, som alene skal tjene dette Formaal med 10 ny Kredse, og vi gaa ikke med til en Grundlovsforandring, som ikke enten indfører eller muliggør Indførelsen af Forholdstalsvalgmaaden.

Maa jeg sige til det ærede Medlem

for Københavns 5te Valgkreds, at naar han udtalte, at vi skulde gaa de indædt byfjendtlige Interessers Ærinde, jeg ved ikke, hvem her i Tinget det ærede Medlem sigter til, naar han bruger saa kraftige Udtryk, da er dette urigtigt — og at vi se paa Forbindelsen, i hvilken Forholdstalsvalgmaaden staar til den foreliggende Sag, om vi ville gaa med til dens Indførelse eller ej, saa er det Spørgsmaal, han desangaaende stiller, forekommer det mig, et, som det ærede Medlem ikke har nogen Berettigelse til at stille til mig, i alt Fald ikke faa Svar paa, da han selv gør akkurat det, han bebrejder os. Hvis vi i det hele taget gøre det, saa gør han akkurat det samme.

Naar det ærede Medlem endvidere spørger mig, hvorfor jeg har stillet dette Forslag og ikke indskrænket mig til at foreslaa, at det sidste Punktum i § 32 skal fjernes, skal jeg dertil svare, at jeg for det første ikke har bebudet ved 1ste Behandling at ville stille et saadant Forslag, jeg har sagt ved Slutningen af min Tale, at dette maatte vi fordre eller ønske — hvilket Udtryk, jeg nu har brugt, kan jeg ikke i Øjeblikket huske —, men jeg har udtalt mig paa samme forsigtige Maade, som man altid udtaler sig ved første Behandling, og som f. Eks. det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) gjorde i sin Tid overfor Prygleloven, da den var fremme første Gang, idet han, som var denne Lovs skarpeste Modstander, ved Slutningen af den Tale, han holdt ved første Behandling, udtalte, at han anbefalede Sagen til villig Fremme. Fuldt saa blidt har jeg ganske vist ikke udtalt mig, men jeg har fuldstændig rigtig udtalt i Slutningen af min Tale, at det Standpunkt indtog vi, at vi maatte have sidste Punktum af Paragraffen ud. En anden Ting er, at jeg ved anden Behandling opretholder mit principale Standpunkt som det, vi her ønske at føre frem i Tinget.

Men i øvrigt skal jeg dernæst tilføje, at de Herrer have jo ikke accepteret Regeringens Forslag, hvorved det vilde være blevet muligt for mig ved et Ændringsforslag til dette at lade sidste Punktum gaa ud. Nej, de Herrer have stillet et Forslag, hvorved dette, at Valgene skulle foregaa i Enkeltmandskredse, jo allerede er udtrykt, eller hvor i alt Fald det ny andet Punktum, som de Herrer have indsat, har faaet en saadan Form, at jeg ikke til de Herrer Forslag kan stille et Ændringsforslag om, at sidste Punktum gaar ud. Thi den Redaktion, de Herrer nu have givet Sætningsens andet Punktum, er, om ikke